

Krippel Gréta

Költözés

Segítek
most
bebugyolálni vaskos csontjaidat
kövér húsaidat
éhes nyílásaidat
amit te testednek nevezel.

Csak adj egy kis időt
kitépem ágyhoz nőtt gyökereimet
szakadjon a kéreg
roppanjon a porc
lazuljon a torok
amit én testemnek nevezek.

Öltözzünk ruhába
együnk gyümölcsbelet
hagyjuk a tűzhelyen a lakáskulcsot.

Nincs már itt semmi látnivaló.
El kell menni itthonról.

Mindenkinek meséltek már a háborúról

de én nem ismerem
szégyellem
magam

itt állok a határon
a küszöbön át
tisztok hurcolnak üvöltő szoknyákat
itt állok a határon
édes-
anyátlan puskabőrű légiós
fogd meg a kezem

valahol most találkozik
két vese
nyakcsigolya a combhússal
valahol
egyenlőség születik a halállal

szemet szemért
ordítanak
idegen arcokon
a parancs betonízű
nyála
táncoló porcos maradványok
szarkaférfiak és kakukknők
csörgése

és mi

mindannyian
akik szaggató sikoltást csupán
játékból hallottunk
akik saját
táncrendünket sem ismerjük
ecetszagú
gyerekek
vajon hányan botlunk majd el
azonnal
a saját lábunkban?

Elindulok banánért

A kedvenc papucsom
kedvenc papucsom
visz
oda
felfelé
rám borulnak a napsugarak
meghámozva
egészen
beljük harapok
útban a közértbe
ahol elfogyott a banán.

Mekkora csalódás.

Tóth Norbert: Rámenősi szuvenírárus zaklatja *Göbel János Árpád*ot festés közben – fotomanipuláció, 2018